

ปริจเฉทการแนะนำอาหารและกลวิธีการใช้ภาษา ในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีวิว”

จิรัชฎิการณ บัญต่อ¹

บทคัดย่อ

บทความนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างปริจเฉทการแนะนำอาหารและรูปแบบของกลวิธีการใช้ภาษาในเพจเฟซบุ๊ก “ชีวิตติดรีวิว” โดยมีระยะเวลาการเก็บข้อมูล 1 เดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ถึง 30 เมษายน พ.ศ. 2565 จำนวนทั้งสิ้น 54 ปริจเฉท ผลการศึกษาด้านโครงสร้างของปริจเฉทในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีวิว” พบว่าโครงสร้างปริจเฉทแนะนำอาหารประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนต้นของปริจเฉทแนะนำอาหาร ส่วนเนื้อหาของปริจเฉทแนะนำอาหาร และส่วนท้ายของปริจเฉทแนะนำอาหาร และผลการศึกษาเรื่องกลวิธีการใช้ภาษาในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีวิว” พบว่ามีกลวิธีการใช้ภาษาทั้งสิ้น 5 กลวิธี ได้แก่ การใช้คำที่มีความหมายเชิงบวก ซึ่งประกอบไปด้วยการใช้คำเรียกรสชาติที่มีความหมายเชิงบวก การใช้คำเรียกผิวสัมผัสเชิงบวก การใช้คำเรียกกลิ่นเชิงบวก และการใช้คำบอกปริมาณเชิงบวก ต่อมาคือการอ้างถึงซึ่งประกอบไปด้วยการอ้างถึงบุคคลที่น่าเสนองานเขียนแนะนำอาหาร และการอ้างถึงบุคคลที่อ่านงานเขียนแนะนำอาหาร ต่อมาคือการใช้คำเลียนเสียง การใช้คำภาษาอังกฤษ และสุดท้ายคือการใช้ถ้อยคำที่มีการติดเครื่องหมายแฮชแท็ก (#)

คำสำคัญ: ปริจเฉทการแนะนำอาหาร, เฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีวิว”, กลวิธีการใช้ภาษา

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อีเมล jirattikarn.boontor8@gmail.com

Food Review Discourses and Linguistic Strategies on the Facebook Page “Cheevit Tid Review”

*Jirattikarn Boontor*¹

Abstract

This article aims to study the structure of food review discourses and the linguistic strategies on the Facebook Page “Cheevit Tid Review.” The data were collected for the period of 1 month during 1-30 April 2022, and finally a total of 54 discourses were obtained. Regarding the structure of the discourses on the Facebook Page “Cheevit Tid Review,” it was found to consist of 3 parts, namely the beginning, the body and the ending. As for the linguistic strategies employed on the Facebook Page “Cheevit Tid Review,” a total of 5 strategies were found, namely the use of positive words -- positive flavor words, positive texture words, positive odor words, and positive quantification words; use of references to refer to the food reviewing person and people who read food reviews; use of onomatopoeia; use of English words; use of words marked with a hashtag (#).

Keywords: Food Review Discourses, Facebook Page “Cheevit Tid Review”, Linguistic Strategies

¹ Undergraduate student, Major in Thai, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University.
Email: jirattikarn.boontor8@gmail.com

บทนำ

ในปัจจุบันมีสื่อสมัยใหม่หลากหลายรูปแบบและหลากหลายช่องทางโดยเฉพาะสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นช่องทางที่สามารถค้นคว้าข้อมูลได้อย่างไร้ขีดจำกัด อีกทั้งสื่ออินเทอร์เน็ตนี้เองเป็นช่องทางที่สามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างไร้พรมแดน ปัจจุบันผู้คนนิยมค้นคว้าหาความรู้และติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นผ่านช่องทางออนไลน์ สื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ เนื่องจากมีความรวดเร็วและมีข้อมูลจำนวนมาก สามารถค้นคว้าข้อมูลได้จากทั่วโลก

“เฟซบุ๊ก” หรือ “Facebook” เป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก “เฟซบุ๊ก” คือเว็บไซต์ที่ให้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ผู้ใช้บริการสามารถติดต่อสื่อสารหรือร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้บนเว็บไซต์โดยการเปิดบัญชีผู้ใช้ มีทั้งรูปแบบของบัญชีผู้ใช้ส่วนตัว บัญชีผู้ใช้สาธารณะ และเพจสาธารณะ “เฟซบุ๊ก” เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมมาก มีบัญชีผู้ใช้ทั่วโลกกว่า 2,900 ล้านบัญชี “เฟซบุ๊ก” ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล อีกทั้งยังใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นวงกว้าง นอกจากใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นแล้วนั้นยังเป็นแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและกว้างขวาง เนื่องจากเฟซบุ๊กมีเพจสาธารณะที่หน่วยงานหรือบุคคลสามารถเปิดบัญชีและดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ ได้ เฟซบุ๊กจึงเป็นสื่อออนไลน์ที่มีข้อมูลหลากหลายประเภทให้ผู้ใช้เลือกติดตามตามความสนใจ

“ชีวิตดีดีรีวิว” เป็นเพจสาธารณะในเฟซบุ๊ก มีเนื้อหาเกี่ยวกับการแนะนำอาหารแนะนำร้านอาหาร และโฆษณาอาหารหรือสินค้าเกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค โดยแนะนำอาหารหรือร้านอาหารผ่านการเขียนบรรยายพร้อมทั้งมีรูปภาพหรือวิดีโอประกอบ “ชีวิตดีดีรีวิว” เป็นเพจที่มีผู้ติดตามจำนวน 3,981,290 คน (จำนวนยอดผู้ติดตามจากเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตดีดีรีวิว” ณ วันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2565) นับว่าเป็นเพจสาธารณะที่ได้รับความสนใจจากผู้คนเป็นอย่างมาก

การเขียนแนะนำอาหารนั้นต้องมีกลวิธีในการใช้ภาษาที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ผู้เขียนหรือผู้นำเสนองานเขียนต้องมีวิธีการอธิบายหรือโน้มน้าวให้ผู้อ่านคล้อยตามหรือเกิดความรู้สึกที่ดีต่ออาหารนั้น ๆ ยิ่งไปกว่านั้นหากมีการใช้กลวิธีการเขียนที่ดีอาจโน้มน้าวใจจนสามารถก่อให้เกิดการปฏิบัติตาม กล่าวคือผู้อ่านมีความประทับใจ

และสนใจในอาหารหรือร้านอาหารนั้น ๆ จนเกิดการซื้อมารับประทานหรือเดินทางไปรับประทานที่ร้านอาหารนั้น ๆ

ผู้ศึกษาสนใจในรูปแบบโครงสร้างของปริจเฉทแนะนำอาหารและกลวิธีการใช้ภาษาในการแนะนำอาหารจึงนำไปสู่การศึกษาโครงสร้างปริจเฉทการแนะนำอาหารและกลวิธีการใช้ภาษาในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตดีดีรีวิว” เพื่อศึกษาในด้านโครงสร้างของปริจเฉทการเขียนแนะนำอาหารและศึกษาในด้านกลวิธีการเขียนแนะนำอาหารว่ามีโครงสร้างอย่างไรและมีกลวิธีการใช้ภาษาในรูปแบบใดบ้าง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างของปริจเฉทแนะนำอาหารในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตดีดีรีวิว”
2. เพื่อศึกษากลวิธีการใช้ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอปริจเฉทแนะนำอาหารในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตดีดีรีวิว”

กรอบแนวคิดหรือทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์

กรอบแนวคิดหรือทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์ในบทความนี้ประกอบด้วย 2 แนวคิด/ทฤษฎี ได้แก่ แนวคิดปริจเฉท (Discourse) และ แนวคิดวัจนปฏิบัติศาสตร์ (Pragmatics)

1. แนวคิดปริจเฉทวิเคราะห์ (Discourse Analysis)

Halliday and Hasan (1976) อธิบายว่าปริจเฉทเป็นหน่วยในภาษาที่สูงกว่าระดับประโยค เช่น ย่อหน้าหรือหน่วยใหญ่กว่านั้น เช่น บทในหนังสือหรือหน่วยในเรื่องเล่า (สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์, 2564: 10)

Brown and Yule (1983) กล่าวว่า การวิเคราะห์ปริจเฉทเป็นการวิเคราะห์ภาษาในบริบทการใช้ภาษา ทั้งสองคนกล่าวว่า เราไม่สามารถศึกษาภาษาโดยไม่ศึกษาจุดประสงค์หรือหน้าที่ของรูปภาษาที่ถูกนำมาใช้ในกิจกรรมทางสังคม (สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์, 2564: 10)

ปริจเฉทเป็นหน่วยทางภาษาที่มีองค์ประกอบเป็นหน่วยข้อความและแนวทฤษฎีทางไวยากรณ์ที่ดีที่สุดในการอธิบายปริจเฉท คือ ไวยากรณ์หน้าที่ (Functional Grammar) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่มองว่า รูปภาษาในแต่ละหน้าที่นั้นเป็นไปเพื่อสนองวัตถุประสงค์ในการสื่อความ (Communicative Function) ไวยากรณ์ของภาษาแต่ละภาษาก็คือความรู้ที่เจ้าของภาษามีอยู่ที่ทำให้เขารู้ว่าในภาษาไทยของเขามีรูปภาษาใดบ้าง และรูปภาษาที่มีอยู่หลากหลายนั้น ใช้เพื่อสนองวัตถุประสงค์ในการสื่อสารอย่างไร (เพียรศิริ วงศ์วิภาณนท์, 2534 อ้างใน ปวิศรา ประดิษฐ์ศร, 2560: 11)

ปริจเฉท เป็นคำศัพท์ที่ใช้เรียก “ภาษาระดับข้อความ” (Discourse) หมายถึง รูปภาษาที่มีโครงสร้างสูงกว่าประโยค ใช้เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์หนึ่ง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน และสื่อสารในบริบททางสถานการณ์หรือบริบททางสังคมวัฒนธรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง (จักริน ฉัตรไชยพฤกษ์ และ เขมฤทัย บุญวรรณ, 2562)

แนวคิดปริจเฉทวิเคราะห์มีการนิยามและเสนอแนวคิดไว้หลากหลาย ปริจเฉทเป็นหน่วยทางภาษาที่มีโครงสร้างในระดับสูงประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่หลากหลาย ซึ่งองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบนั้นต้องมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ปริจเฉทมีหลายประเภท ในการจัดประเภทโครงสร้างของปริจเฉทนั้นต้องพิจารณาองค์ประกอบที่หลากหลาย อีกทั้งนำองค์ประกอบเหล่านั้นมาจัดเรียงตามแนวทางของการจัดเรียงปริจเฉท ปริจเฉทใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์บางสถานการณ์ตามความเหมาะสมหรือตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ผู้วิจัยจึงจะนำแนวคิดเรื่องปริจเฉทวิเคราะห์เกี่ยวกับการศึกษาในบริบทของการสื่อสารไปใช้ในการศึกษาโครงสร้างปริจเฉทการแนะนำอาหารในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีว”

2. แนวคิดวัจนปฏิบัติศาสตร์ (Pragmatics)

วัจนปฏิบัติศาสตร์เป็นการศึกษาความหมายของผู้พูด (Speaker Meaning) หรือความหมายตามบริบท (Contextual Meaning) กล่าวคือ เป็นการศึกษาความหมายในการสื่อสารที่มีมากกว่าคำพูดที่สื่อสารกัน (The study of how more gets communicated

than is said.) (Yule, 1996 อ้างใน จุไรรัตน์ รัตติโชติ, สุพัตรา อินทนะ และ เรื่องเดช ปันเชื่อนขัตติย)

วจนปฏิบัติศาสตร์ (Pragmatics) เป็นศาสตร์ที่ศึกษาภาษาที่ใช้ในบริบทต่าง ๆ หรือวิธีที่ผู้พูดใช้ถ้อยคำในสถานการณ์การสื่อสาร และวิธีที่ผู้ฟังตีความถ้อยคำเหล่านั้น ในบริบท ทั้งนี้ นักวจนปฏิบัติศาสตร์มิได้ศึกษาความหมายที่มาจากระบบภาษา (ความหมายตามรูป) แต่สนใจความหมายที่ผู้ร่วมในการสื่อสารเจตนาในสถานการณ์นั้น ๆ (Levinson, 1983; Mey, 2001; ญัฐพร พานโพธิ์ทอง, 2555, น.7 อ้างใน สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์, 2564: 11)

วจนปฏิบัติศาสตร์เป็นแนวคิดที่ใช้เพื่อศึกษาภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ ซึ่งศึกษาโดยเน้นที่เจตนาการตีความของผู้ใช้ภาษาในสถานการณ์นั้น ๆ ผู้วิจัยจะนำแนวคิดวจนปฏิบัติศาสตร์มาเป็นแนวทางในการศึกษากลวิธีการใช้ภาษาในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีวิว” โดยศึกษาตามบริบทของการสื่อสารนั้น ๆ

ขอบเขตของการศึกษา

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลปริจเฉทแนะนำอาหารจากเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีวิว” ทางสื่อออนไลน์ มีระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 1 เดือน โดยมีระยะเวลาดังแต่วันที่ 1 - 30 เมษายน พ.ศ. 2565 พบปริจเฉททั้งสิ้น 54 ปริจเฉท

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ปริจเฉท** หมายถึง ส่วนประกอบหรือหน่วยทางภาษาที่มีโครงสร้างสูงกว่าประโยค ใช้เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์หนึ่ง ๆ

2. **กลวิธีการใช้ภาษา** หมายถึง วิธีการทางภาษารูปแบบต่าง ๆ ที่ผู้ส่งสารหรือบุคคลที่นำเสนอข้อมูลใช้ในปริจเฉทแนะนำอาหารในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีวิว”

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัย ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ประกอบการจัดทำวิจัย
2. รวบรวมข้อมูลตามขอบเขตที่กำหนดไว้ ในที่นี้คือเก็บข้อมูลจากเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีวีว” โดยเก็บเฉพาะข้อมูลที่เผยแพร่ตั้งแต่วันที่ 1 - 30 เมษายน พ.ศ. 2565 ซึ่งข้อมูลที่เลือกเก็บมาวิเคราะห์นั้นเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการแนะนำอาหารหรือนำร้านอาหารที่ทางเพจเขียนเป็นข้อความและเผยแพร่เป็นสาธารณะในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีวีว” เก็บข้อมูลมาจากเฟซบุ๊กเพจทั้งสิ้น 54 โพสต์ ซึ่งในที่นี้จะเรียกเป็น 54 ปริจเฉท
3. ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ปริจเฉทและกลวิธีการใช้ภาษา เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
4. นำข้อมูลที่รวบรวมทั้งหมดมาวิเคราะห์ในด้านโครงสร้างของปริจเฉทและด้านกลวิธีการใช้ภาษาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จากนั้นเรียบเรียงข้อมูลที่วิเคราะห์เรียบร้อยแล้วและตรวจทานอีกครั้ง
5. สรุปผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา
6. นำเสนองานวิชาการในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษา

จากการศึกษาโครงสร้างปริจเฉทแนะนำอาหารและกลวิธีการใช้ภาษาในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีวีว” มีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. โครงสร้างปริจเฉทการแนะนำอาหารในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีวีว”

จากการศึกษาโครงสร้างของปริจเฉทการแนะนำอาหารในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีวีว” พบว่าโครงสร้างของปริจเฉทแนะนำอาหารในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีวีว” แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนต้นของปริจเฉทแนะนำอาหาร ส่วนเนื้อหาของปริจเฉทแนะนำอาหาร และส่วนท้ายของปริจเฉทแนะนำอาหาร ดังนี้

1.1 ส่วนต้นของปริจเฉทแนะนำอาหาร

ส่วนต้นของปริจเฉทแนะนำอาหารปรากฏชื่อเพลงคือ “ชีวิตดีดีรีวิว” และในบางปริจเฉทแนะนำอาหารปรากฏชื่อสถานที่ที่ปริจเฉทส่วนเนื้อหาจะกล่าวถึงด้วย

1.2 ส่วนเนื้อหาของปริจเฉทแนะนำอาหาร

ส่วนเนื้อหาของปริจเฉทแนะนำอาหารเป็นส่วนที่ให้ข้อมูลรายละเอียดของการแนะนำอาหารทั้งหมด อีกทั้งยังให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ตั้งของร้านอาหารที่แนะนำอาหารด้วย ส่วนเนื้อหาของปริจเฉทประกอบไปด้วย

1.2.1 ส่วนที่บอกวันที่ของปริจเฉทแนะนำอาหาร

1.2.2 ส่วนที่เป็นการติดแฮชแท็ก (#) เพื่อเน้นชื่อสถานที่หรือชื่อเมนูอาหาร

1.2.3 ส่วนที่บรรยายถึงรายละเอียดของเมนูอาหารที่ต้องการจะนำเสนอ

1.2.4 ส่วนที่ให้ข้อมูลรายละเอียดช่องทางการติดต่อเกี่ยวกับร้านอาหาร

1.2.5 ส่วนที่ให้รายละเอียดช่องทางการติดตามงานเขียนของเพจที่ช่องทางออนไลน์อื่น ๆ

1.2.6 ส่วนที่เป็นคลังภาพและ/หรือวิดีโอประกอบปริจเฉทแนะนำอาหาร

1.3 ส่วนท้ายของปริจเฉทแนะนำอาหาร

ส่วนท้ายของปริจเฉทแนะนำอาหารเป็นส่วนสำหรับการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในเฟซบุ๊กเพจ กล่าวคือ เป็นส่วนที่ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลการแนะนำอาหารที่กล่าวมาข้างต้นได้ อีกทั้งยังสามารถแบ่งปันข้อมูลนี้ไปสู่ช่องทางออนไลน์อื่น ๆ ได้ ส่วนท้ายของปริจเฉทแนะนำอาหาร ประกอบไปด้วย

1.3.1 ส่วนที่ให้บุคคลที่อ่านปริจเฉทแนะนำอาหารแสดงความรู้สึก

1.3.2 ส่วนที่ให้บุคคลที่อ่านปริจเฉทแนะนำอาหารแสดงความคิดเห็น

1.3.3 ส่วนที่ให้บุคคลที่อ่านปริจเฉทแนะนำอาหารแบ่งปันข้อมูลหรือความคิดเห็นของตนในสื่อออนไลน์อื่น

ตัวอย่างที่ 1 แสดงโครงสร้างของปริจเฉทแนะนำอาหารในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติตติรวิว”
(23 เมษายน 2565)

The diagram illustrates the structure of the food recommendation text in the Facebook post, organized into three main sections:

- 1.1 ส่วนต้นของปริจเฉทแนะนำอาหาร (Beginning of the food recommendation text)**
 - 1.1: The entire introductory paragraph.
 - 1.2.1: The first sentence of the introductory paragraph.
 - 1.2.2: The second sentence of the introductory paragraph.
 - 1.2.3: The third sentence of the introductory paragraph.
 - 1.2.4: The fourth sentence of the introductory paragraph.
 - 1.2.5: The fifth sentence of the introductory paragraph.
 - 1.2.6: The sixth sentence of the introductory paragraph.
- 2. ส่วนเนื้อหาของปริจเฉทแนะนำอาหาร (Content of the food recommendation text)**
 - 1.2.1: The first sentence of the introductory paragraph.
 - 1.2.2: The second sentence of the introductory paragraph.
 - 1.2.3: The third sentence of the introductory paragraph.
 - 1.2.4: The fourth sentence of the introductory paragraph.
 - 1.2.5: The fifth sentence of the introductory paragraph.
 - 1.2.6: The sixth sentence of the introductory paragraph.
- 1.3 ส่วนท้ายของปริจเฉทแนะนำอาหาร (End of the food recommendation text)**
 - 1.3.1: The seventh sentence of the introductory paragraph.
 - 1.3.2: The eighth sentence of the introductory paragraph.
 - 1.3.3: The ninth sentence of the introductory paragraph.

จากตัวอย่างที่ 1 จะเห็นว่าโครงสร้างของการนำเสนอปริจเฉทแนะนำอาหารในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตดีดีรีวิว” ประกอบไปด้วยโครงสร้าง 3 ส่วน คือ ส่วนต้นของปริจเฉทแนะนำอาหาร (หมายเลข 1.1 ในภาพตัวอย่าง) แสดงชื่อเพจที่แนะนำอาหาร อีกทั้งยังมีการปรากฏชื่อสถานที่ของร้านอาหารด้วย

ต่อมาคือส่วนเนื้อหาของปริจเฉทแนะนำอาหาร (หมายเลข 1.2 ในภาพตัวอย่าง) โดยในส่วนเนื้อหาของเนื้อหานี้ประกอบได้ส่วนย่อย 6 ส่วน ได้แก่ 1. ส่วนที่บอกวันที่ของปริจเฉทแนะนำอาหาร (หมายเลข 1.2.1 ในภาพตัวอย่าง) 2. ส่วนที่เป็นการติดแฮชแท็ก (#) เพื่อเน้นชื่อสถานที่หรือชื่อเมนูอาหาร (หมายเลข 1.2.2 ในภาพตัวอย่าง) 3. ส่วนที่บรรยายถึงรายละเอียดของเมนูอาหารที่ต้องการจะนำเสนอ (หมายเลข 1.2.3 ในภาพตัวอย่าง) 4. ส่วนที่ให้ข้อมูลรายละเอียดช่องทางการติดต่อเกี่ยวกับร้านอาหาร (หมายเลข 1.2.4 ในภาพตัวอย่าง) 5. ส่วนที่ให้รายละเอียดช่องทางการติดตามงานเขียนของเพจที่ช่องทางออนไลน์อื่น ๆ (หมายเลข 1.2.5 ในภาพตัวอย่าง) 6. ส่วนที่เป็นคลังภาพและ/หรือวิดีโอประกอบปริจเฉทแนะนำอาหาร (หมายเลข 1.2.6 ในภาพตัวอย่าง)

สุดท้ายคือโครงสร้างส่วนท้ายของปริจเฉทแนะนำอาหาร ในโครงสร้างส่วนท้ายประกอบด้วยส่วนย่อย 3 ส่วน ได้แก่ 1. ส่วนที่ให้บุคคลที่อ่านปริจเฉทแนะนำอาหารแสดงความรู้สึก (หมายเลข 1.3.1 ในภาพตัวอย่าง) 2. ส่วนที่ให้บุคคลที่อ่านปริจเฉทแนะนำอาหารแสดงความคิดเห็น (หมายเลข 1.3.2 ในภาพตัวอย่าง) 3. ส่วนที่ให้บุคคลที่อ่านปริจเฉทแนะนำอาหารแบ่งปันข้อมูลหรือความคิดเห็นของตนในสื่อออนไลน์อื่น (หมายเลข 1.3.3 ในภาพตัวอย่าง)

2. กลวิธีการใช้ภาษาที่บุคคลนำเสนอการแนะนำอาหารใช้ในปริจเฉทแนะนำอาหารในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตดีดีรีวิว”

การศึกษาข้อมูลปริจเฉทในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตดีดีรีวิว” พบกลวิธีการใช้ภาษาจำนวน 5 กลวิธี มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การใช้คำที่มีความหมายเชิงบวก

คำที่มีความหมายเชิงบวก คือ คำที่มีความหมายในทางที่ดี ไม่รุนแรงหรือกระทบความรู้สึกที่ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดี คำที่มีความหมายเชิงบวกในที่นี้ใช้เพื่ออธิบายรายละเอียดหรือข้อมูลที่ปรากฏในปริจเฉทแนะนำอาหาร เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้สึกในเชิงบวก จากการศึกษาพบว่าปริจเฉทแนะนำอาหารในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตดีดีรีวิว” มีการใช้คำที่มีความหมายเชิงบวก 7 ลักษณะ ดังนี้

2.1.1 การใช้คำเรียกรสชาติที่มีความหมายเชิงบวก

การใช้คำเรียกรสชาติที่มีความหมายเชิงบวก คือ การที่บุคคลหรือผู้เขียนใช้คำเชิงบวกบรรยายหรืออธิบายรสชาติของอาหารนั้น ๆ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกร่วมกับผู้เขียนด้วย คำเรียกรสชาติที่มีความหมายเชิงบวกพบ 4 คำ คือ อร่อย กลมกล่อม แซ่บ และ ฟิน มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 2

“ก๋วยเตี๋ยวไก่วุ้นเส้นเล็ก ๆ ที่ความอร่อยไม่เล็กเหมือนร้าน เพราะนอกจากจะใส่หม้อดินเผาแล้ว รสชาติน้ำซุปกลมกล่อม ชดคล่องคอ” (1 เมษายน 2565)

ตัวอย่างที่ 3

“ซีโครงหมอบน้ำผึ้ง ซีโครงเนื้อนุ่ม ๆ ซอสน้ำผึ้งหอมหวาน รสชาติกำลังดี กินกับข้าวอร่อยฟินอย่าบอกใคร” (4 เมษายน 2565)

ตัวอย่างที่ 4

“เมนูควัไก่ให้เยอะมาก ทั้งเส้น ไช้ หมูแดง ไก่ หมีกกรอบ และที่เด็ดเลยคือกากหมูเจียวหอม ๆ ที่ให้มาแบบไม่อั้น ให้มาล้น ๆ จุก ๆ กินรวมกันคือฟินมาก” (11 เมษายน 2565)

ตัวอย่างที่ 5

“ก๋วยเตี๋ยวเรือสามแซ่บ ก็แซ่บกันสมชื่อ เพราะร้านนี้เป็นสูตรแท้ดั้งเดิมจากอยุธยา ทำให้รสชาติจัดจ้านและเข้มข้นทุกซาม ” (9 เมษายน 2565)

จากตัวอย่างที่ 2 มีการใช้คำเรียกรสชาติที่มีความหมายเชิงบวก คือ คำว่า “กลมกล่อม” เพื่ออธิบายให้เห็นว่ารสชาติของน้ำซุปรสชาติกลมกล่อม รสชาติดี ต่อมาในตัวอย่างที่ 3 มีการใช้คำว่า “อร่อยฟิน” เพื่อกระตุ้นอารมณ์ความอยากอาหารของผู้อ่านโดยการบรรยายว่าเมนูซีโครงหมอบน้ำผึ้งอร่อยมาก ต่อมาในตัวอย่างที่ 4 มีการใช้คำว่า “ฟิน” เพื่อแสดงให้เห็นว่าเมื่อได้รับประทานอาหารเมนูคั่วไก่แล้วมีความสุขมาก เพราะอาหารอร่อยมาก และสุดท้ายใช้คำว่า “แซ่บ” ในการอธิบายอาหารที่มีรสชาติจัดจ้านเข้มข้น

2.1.2 การใช้คำเรียกผิวสัมผัสเชิงบวก

การใช้คำเรียกผิวสัมผัสเชิงบวก คือ คำที่ใช้เรียกการรับรู้สัมผัสของเนื้ออาหารที่สัมผัสหรือรับประทาน อาจจะเป็นการรับรู้สัมผัสด้วยมือ ฟัน เพดาน หรือลิ้นก็ได้ การใช้คำเรียกผิวสัมผัสเหล่านั้นจะช่วยอธิบายและเพิ่มความน่าสนใจ ดึงดูดให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพได้ จากการศึกษาพบการใช้คำเรียกผิวสัมผัสเชิงบวก 4 คำ ได้แก่ นุ่ม เปื่อย ละมุน และ พู มีตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 6

“ร้านก๋วยเตี๋ยวเนื้อตุ๋นห้วยพลู ร้านลับ ดันตำรับแท้! เนื้อตุ๋นเด็ด เนื้อนุ่มละมุน ต้มจนเปื่อย ลูกค้าเต็มร้าน ต้องไปค่ะ” (10 เมษายน 2565)

ตัวอย่างที่ 7

“จานใหญ่ขนาดนี้ก็แค่พิเศษ 40 บาทเท่านั้น!! ขวัญใจแรงงานมากค่ะ เพราะกินที่อ้อมจนจุกเลย แกรมไม่ไซ้รสชาติไก่อ่านะคะเพราะไก่อ้วนนุ่มจริงและยิ่งข้าวมันของทางร้านก็หอมกระเทียมและนุ่มแบบพอดีเลย” (25 เมษายน 2565)

ตัวอย่างที่ 8

“น้ำซุปรสเนื้อหอมหวานมากก เนื้อเปื่อยสุด ๆ นุ่มละมุนลิ้น แกรมเนื้อยังหอมหวาน ไม่มีกลิ่นคาวถือว่าถูกใจเจ้สุด ๆ” (18 เมษายน 2565)

ตัวอย่างที่ 9

“ก้วยจ๊ับ น้ำเข้มข้น หอมเครื่องยาจีน เครื่องในจัดเต็ม หมูกรอบหนังฟู”
(16 เมษายน 2565)

จากตัวอย่างที่ 6 มีการใช้คำเรียกผิวสัมผัสเชิงบวกคำว่า “นุ่ม ละมุน เปื่อย” เพื่อใช้ในการอธิบายว่าเนื้อตุนั้นรับประทานได้ง่าย เนื้อมีความนุ่ม เปื่อย เมื่อรับประทานแล้วเกิดความรู้สึกที่ดี ต่อมาในตัวอย่างที่ 7 ใช้คำว่า นุ่ม เพื่อแสดงให้เห็นว่าไก่และข้าวมันนั้นมีผิวสัมผัสที่นุ่ม ไม่กระด้าง ต่อมาในตัวอย่างที่ 8 ใช้คำว่านุ่มและเปื่อยเพื่อให้เห็นว่าเนื้อ ที่ปกติมักจะมีความเหนียวนั้นถูกตุนจนเปื่อยนุ่ม เหมาะแก่การรับประทาน เพื่ออรรถรสที่ดี และสุดท้ายในตัวอย่างที่ 9 ใช้คำว่า ฟู เพื่อแสดงให้เห็นว่าหนังของหมูกรอบมีลักษณะพองขึ้น มีความฟู กระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกร่วมของผู้อ่าน

2.1.3 การใช้คำเรียกกลิ่นเชิงบวก

การใช้คำเรียกกลิ่นเชิงบวก คือ การใช้คำเรียกกลิ่นที่สัมผัสได้ด้วยจมูกซึ่งกลิ่นนั้นเป็นกลิ่นที่ดี การใช้คำเรียกกลิ่นเชิงบวกเพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้และเกิดอารมณ์ร่วมไปกับกลิ่นของอาหารที่บุคคลอธิบายไว้ได้ จากการศึกษาพบคำที่ใช้เรียกกลิ่นเชิงบวก 1 คำ คือ คำว่า “หอม” มีตัวอย่างการใช้ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 10

“ก้วยเตี่ยวเรื่อน้ำตกรสเด็ด! คนแน่นอยู่นะ กลิ่นน้ำซุปหอม ๆ เนื้อเปื่อย ๆ อีกร้านก้วยเตี่ยวเนื้อที่แนะนำ” (25 เมษายน 2565)

ตัวอย่างที่ 11

“ก้วยเตี่ยวเนื้ออ่อนละลาย เนื้อสะตู่ น้ำซุปหอม เข้มข้น” (26 เมษายน 2565)

จากตัวอย่างที่ 10 มีการใช้คำเรียกกลิ่นเชิงบวก คือ คำว่า หอม ๆ เพื่ออธิบายว่าน้ำซุบก้วยเตี่ยวน้ำตกรสดีมีกลิ่นที่ดีมาก มีกลิ่นหอม ในตัวอย่างที่ 11 ก็เช่นกัน มีการใช้คำเรียกกลิ่นเชิงบวกใช้คำว่า “หอม” ขยายน้ำซุบของก้วยเตี่ยวเนื้ออ่อนละลายใช้ในการอธิบายเพื่อความน่าสนใจให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพตาม

2.1.4 การใช้คำบอกปริมาณเชิงบวก

การใช้คำบอกปริมาณเชิงบวก คือ การใช้คำที่มีความหมายแสดงให้เห็นถึงจำนวนว่ามีมากหรือน้อย ในที่นี้จะใช้บอกปริมาณของอาหารว่ามีปริมาณมากหรือน้อย โดยการใช้คำบอกปริมาณเชิงบวกนี้จะใช้บอกปริมาณที่มากเพื่อส่งสารให้ผู้อ่านเห็นถึงความคุ้มค่าของอาหารนั้น ๆ และกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์เชิงบวกต่ออาหารนั้น ๆ จากการศึกษาพบการใช้คำบอกปริมาณเชิงบวกจำนวน 3 คำ ได้แก่ “เยอะ เพียบ และ มาก” มีตัวอย่างการใช้ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 12

“วันนี้เจ๊แวะไปเซเว่น บอกเลยว่าตื่นตาตื่นใจมาก!! เพราะไปเจอขนมปังหมูหยองน้ำสลัดโบราณที่ให้หมูหยองเยอะสะใจ แล้วรสชาติคือไม่ไหว!!”
(12 เมษายน 2565)

ตัวอย่างที่ 13

“ก้วยเตี่ยวไก่บุฟเฟต์ คนละ 50 บาท อิ่มแน่น จุก แค่ 50 บาท มีให้เลือกเพียบ น้ำซุพหอมกลมกล่อม” (21 เมษายน 2565)

ตัวอย่างที่ 14

“ร้านเล็กใหญ่ก้วยเตี่ยวต้มยำโบราณ สาขาสามย่าน ตั้งอยู่นนทบุรีทอดทอง ใครไปไม่ถูกปักหมุดซื้อร้านได้เลย แนะนำว่าต้องไปลองให้ได้ เขาให้เยอะมากจริง ๆ อร่อยจริงไม่จกตา” (1 เมษายน 2565)

จากตัวอย่างที่ 12 มีการใช้คำว่า เยอะ เพียบ เพื่อบอกถึงปริมาณว่าหมูหยองที่เป็นส่วนผสมในขนมปังหมูหยองน้ำสลัดโบราณให้มาเยอะมาก ต่อมาในตัวอย่างที่ 13 ใช้คำว่า “เพียบ” เพื่อบอกถึงปริมาณความหลากหลายของก้วยเตี่ยวไก่ที่ลูกค้าสามารถตักเองได้ตามความต้องการ และในตัวอย่างที่ 14 ใช้คำว่า “เยอะ” และ “มาก” สองคำเพื่อเน้นย้ำให้เห็นว่าปริมาณอาหารที่ลูกค้าจะได้รับนั้นมีจำนวนที่มาก

2.2 การอ้างอิง

การอ้างอิง ในบทความวิจัยนี้คือการกล่าวถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือบุคคลหลายบุคคลในการเขียนแนะนำอาหาร ทั้งบุคคลที่เขียนการแนะนำอาหารหรือบุคคลที่อ่าน

งานเขียนนั้น อาจเป็นการอ้างถึงเพื่อสรรสรรในการอ่านหรืออ้างถึงเพื่อความสมบูรณ์ของงานเขียน จากการศึกษาพบว่า กลวิธีการอ้างถึงที่ปรากฏในปริจเฉทแนะนำอาหารในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีวิว” มี 2 รูปแบบ คือ การอ้างถึงบุคคลที่นำเสนองานเขียนแนะนำอาหาร และการอ้างถึงบุคคลที่อ่านงานเขียนแนะนำอาหาร

2.2.1 การอ้างถึงบุคคลที่นำเสนองานเขียนแนะนำอาหาร

การอ้างถึงบุคคลที่นำเสนองานเขียนแนะนำอาหาร คือ การอ้างถึงตนเองในงานเขียนของตนเอง ในที่นี้คือการปรากฏชื่อ หรือสรรพนามของผู้เขียนในการแนะนำอาหาร เพื่อการทักทายผู้อ่านหรือเพื่อเพิ่มสรรสรรในงานเขียน สรรพนามที่ปรากฏเพื่ออ้างถึงบุคคลที่เขียนในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีวิว” คือคำว่า “เจ้”

ตัวอย่างที่ 15

“วันนี้เจ้จะพาไปกินของถูกและดี ถูกปาก ถูกใจ แถมราคาก็ถูก”
(6 เมษายน 2565)

ตัวอย่างที่ 16

“วันนี้เจ้ขอมานั่งพักใจกันที่ร้าน อิ่มอกอิ่มใจ ปราณบุรี ร้านนี้บอกเลยว่าขึ้นชื่อเรื่องซีฟู้ด เพราะอาหารเขาสดเย็นหนึ่่มาก!!!” (11 เมษายน 2565)

จากตัวอย่างที่ 15 และ 16 จะเห็นว่ามี การอ้างถึงบุคคลที่เขียนแนะนำอาหารโดยใช้สรรพนาม “เจ้” เพื่อการทักทายผู้อ่านและการนำเข้าสู่เนื้อหา การอ้างถึงเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนต้องการที่จะให้ผู้อ่านรู้สึกว่างานเขียนแนะนำอาหารนี้เป็นการแนะนำอย่างเป็นธรรมชาติ เข้าถึงได้ง่าย สร้างความรู้สึกสนิทสนม และเป็นกันเองกับผู้อ่าน

2.2.2 การอ้างถึงบุคคลที่อ่านงานเขียนแนะนำอาหาร

การอ้างถึงบุคคลที่อ่านงานเขียนแนะนำอาหาร คือ การที่บุคคลที่เขียนงานแนะนำอาหารอ้างถึงหรือกล่าวถึงผู้อ่าน เพื่อการทักทายหรือเพื่อการดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน

ตัวอย่างที่ 17

“มาแล้วเธอ ชีวิตดีดีรีวอินไซด์วันนี้จะพาไปกินก๋วยเตี๋ยวต้มยำโบราณรสเด็ด เครื่องแน่น บอกเลยว่าชามเดียวจุก” (1 เมษายน 2565)

จากตัวอย่างที่ 17 จะเห็นว่าการอ้างถึงผู้อ่านโดยใช้สรรพนามคำว่า “เธอ” เพื่อการทักทายหรือการดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน อีกทั้งยังใช้เพื่อสร้างบรรยากาศให้ผู้อ่านรู้สึกสนิทสนม เป็นกันเอง เหมือนเพื่อนหรือคนรู้จักแนะนำร้านอาหารอร่อย ๆ ให้แก่กัน

2.3 การใช้คำเลียนเสียง

การใช้คำเลียนเสียง คือ คำที่ใช้เรียกหรือแทนเสียงสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นเสียงตามธรรมชาติหรือเสียงอื่น ๆ ในงานวิจัยนี้ การใช้คำเลียนเสียงหมายถึง การที่ผู้เขียนงานแนะนำอาหารใช้คำเพื่อเลียนเสียงกิริยาของบุคคลที่เขียนหรือเลียนเสียงบุคคลที่อ่านงานเขียน อีกทั้งยังรวมทั้งเสียงของวัตถุหรือสิ่งอื่น ๆ ตามธรรมชาติ จากการศึกษาพบว่าในปริจเฉทแนะนำอาหารในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตดีดีรีว” มีการใช้คำเลียนเสียงโดยใช้คำเลียนเสียงลักษณะการพูดของบุคคล ซึ่งปรากฏการใช้คำเลียนเสียงบุคคลที่เป็นผู้เขียนหรือผู้นำเสนอการแนะนำอาหาร

ตัวอย่างที่ 18

“ใครชอบชาได้ดองที่นี่!! เขานำเข้าชาจากมาเลมาเลยเธอออ” (27 เมษายน 2565)

ตัวอย่างที่ 19

“เนื้อเค็มหอมเค็มกำลังดี ผัดกับพริกกะเทียมหอม ๆ กินกับข้าวสวยร้อน ๆ ผมนี้อึ้งมมม ฟินสุด” (24 เมษายน 2565)

จากตัวอย่างที่ 18 และ ตัวอย่างที่ 19 จะเห็นว่าการใช้คำเลียนเสียงลักษณะการพูดของบุคคล โดยการลากเสียงยาว หรือการใช้ภาษาแบบไม่เป็นทางการส่งความรู้สึกหรือเรียกร้องความสนใจจากผู้อ่าน เมื่ออ่านแล้วผู้อ่านก็จะเกิดจินตภาพและเข้าใจว่าเป็นลักษณะของการพูด

2.4 การใช้คำภาษาอังกฤษ

การใช้คำภาษาอังกฤษในบทความวิจัยนี้ คือ การที่ผู้เขียนหรือผู้นำเสนอข้อมูลแนะนำอาหารใช้คำภาษาอังกฤษในงานเขียนซึ่งอาจจะเป็นรูปเดิมของภาษาอังกฤษหรือในรูปของการเขียนเป็นภาษาไทย

ตัวอย่างที่ 20

“มีของหวานหาทานยากมารวมกันไว้ที่นี่แล้ว ทั้งมันเดือยหาดใหญ่ ชาใต้ ชาจีน ที่เป็น**ซิกเนเจอร์**ของทางร้าน ไม่หวานไป รับรองว่ากินดีมีกันเพลินเลยล่ะ”
(29 เมษายน 2565)

จากตัวอย่างที่ 20 จะเห็นว่ามีการใช้คำภาษาอังกฤษคือคำว่า “ซิกเนเจอร์” ซึ่งเขียนในรูปแบบภาษาไทยเป็นการเขียนด้วยวิธีการทับศัพท์จากภาษาอังกฤษคำว่า “Signature” ซึ่งแปลว่า ลายเซ็น สัญลักษณ์ ซึ่งการใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศในจุดนี้ก็เพื่อเพิ่มรรถรสในการเล่าเรื่องให้สนุกและเป็นกันเองมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นกลวิธีการใช้ภาษาที่เข้ากับยุคสมัยนี้

2.5 การใช้ถ้อยคำที่มีการติดเครื่องหมายแฮชแท็ก (#)

การใช้ถ้อยคำที่มีการติดเครื่องหมายแฮชแท็ก (#) ในบทความวิจัยนี้ หมายถึง การที่ผู้เขียนหรือบุคคลที่นำเสนองานเขียนแนะนำอาหารแล้วมีการใช้ข้อความที่มีเครื่องหมายแฮชแท็ก (#) ปรากฏอยู่ การใช้ข้อความที่มีเครื่องหมายแฮชแท็กนั้นเป็นการแสดงข้อความเด่น ๆ หรือจัดหมวดหมู่ข้อความหรืองานเขียนนั้นเพื่อให้บุคคลที่สนใจในเรื่องเดียวกันสามารถเข้ามาชมได้ บางครั้งในการใช้ถ้อยคำที่มีการติดเครื่องหมายแฮชแท็ก (#) ใช้เพื่อบ่งชี้ข้อความให้ชัดเจนหรือใช้เพื่อแสดงชื่อเฉพาะของสถานที่หรือเมนูอาหารต่าง ๆ

ตัวอย่างที่ 21

“#ดื่มชาได้แท้ #ดื่มชาราคาถูก #ดื่มชาทำสด #โก๋อันดื่มชา” (29 เมษายน 2565)

ตัวอย่างที่ 22

“#ก้วยเตี๋ยวเนื่อน่องลาย #เนื้อสะดุ้งน้ำซุพหอม #ชีวิตติดรีว #เรื่องรีวไวใจ
เจ้” (28 เมษายน 2565)

จากตัวอย่างที่ 21 จะเห็นว่าการใช้ข้อความที่มีเครื่องหมายแฮชแท็ก (#) ในหลากหลายรูปแบบ คือ ใช้เพื่อจัดหมวดหมู่ว่างานเขียนนี้มีเนื้อหาของต้มยำ และใช้เพื่เน้นชื่อสถานที่คือชื่อของร้านอาหารที่มีการแนะนำในงานเขียน และในตัวอย่างที่ 22 จะเห็นว่าการใช้ข้อความที่มีเครื่องหมายแฮชแท็ก (#) ในหลากหลายรูปแบบ คือมีการจัดหมวดหมู่ว่างานเขียนนี้จะเกี่ยวกับก้วยเตี๋ยวเนื่อน่องลาย มีการเน้นคำให้น่าสนใจคือบอกว่าเนื้อสะดุ้งที่มีน้ำซุพหอม และสุดท้ายมีการแสดงตนว่าบุคคลเป็นเจ้าของงานเขียนนี้ จากข้อความ “#เรื่องรีวไวใจเจ้”

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาโครงสร้างปริจเฉทการแนะนำอาหารและกลวิธีการใช้ภาษาในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีว” สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

การศึกษาในด้านโครงสร้างของปริจเฉทการแนะนำอาหารในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติดรีว” พบว่าโครงสร้างปริจเฉทแนะนำอาหารประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนต้นของปริจเฉทแนะนำอาหาร ซึ่งในส่วนต้นนี้ของปริจเฉทแนะนำอาหารจะปรากฏชื่อเพจคือ “ชีวิตติดรีว” ปรากฏชื่อสถานที่ที่ปริจเฉทส่วนเนื้อหาจะกล่าวถึงด้วย เป็นการแนะนำข้อมูลเบื้องต้นที่จะแสดงในเนื้อหาในส่วนถัดไป ส่วนที่สองคือส่วนเนื้อหาของปริจเฉทแนะนำอาหาร ส่วนนี้จะเป็นการให้ข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับการแนะนำอาหาร ซึ่งในส่วนเนื้อหาประกอบไปด้วยส่วนย่อยหลายองค์ประกอบ ได้แก่ ส่วนที่บอกวันที่ของปริจเฉทแนะนำอาหาร ส่วนที่เป็นการติดแฮชแท็ก (#) เพื่เน้นชื่อสถานที่หรือชื่อเมนูอาหาร ส่วนที่บรรยายถึงรายละเอียดของเมนูอาหารที่ต้องการจะนำเสนอ ส่วนที่ให้ข้อมูลรายละเอียดช่องทางการติดต่อเกี่ยวกับร้านอาหาร ส่วนที่ให้รายละเอียดช่องทางการติดตามงานเขียนของเพจที่ช่องทางออนไลน์อื่น ๆ และส่วนที่เป็นคลังภาพและ/หรือวิดีโอประกอบปริจเฉท

แนะนำอาหาร โครงสร้างของปริจเฉทแนะนำอาหารส่วนสุดท้ายคือส่วนที่สามซึ่งเป็นส่วนท้ายของปริจเฉทแนะนำอาหาร ประกอบไปด้วย ส่วนที่ให้คุณค่าที่อ่านปริจเฉทแนะนำอาหารสามารถแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับปริเฉทที่อ่านไปข้างต้นได้ ต่อมาคือส่วนที่ให้คุณค่าที่อ่านปริจเฉทแนะนำอาหารแสดงความคิดเห็น และสุดท้ายคือส่วนที่ให้คุณค่าที่อ่านปริจเฉทแนะนำอาหารแบ่งปันข้อมูลหรือความคิดเห็นของตนในสื่อออนไลน์อื่น

ในด้านของกลวิธีการใช้ภาษาในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติตติวิ” จากการศึกษาวิเคราะห์พบว่า เฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติตติวิ” มีการใช้กลวิธีการใช้ภาษาทั้งหมด 5 กลวิธี ได้แก่ การใช้คำที่มีความหมายเชิงบวก ซึ่งประกอบไปด้วย การใช้คำเรียกรสชาติที่มีความหมายเชิงบวก การใช้คำเรียกผิวสัมผัสเชิงบวก การใช้คำเรียกกลิ่นเชิงบวก และการใช้คำบอกปริมาณเชิงบวก มีการใช้อ้างอิง ซึ่งมักจะอ้างถึงผู้อ่านและอ้างถึงผู้เขียนเอง มีการใช้คำเลียนเสียง เป็นการเลียนเสียงกิริยาอาการภาษาพูดของผู้อ่านและผู้เขียน มีการใช้คำภาษาอังกฤษ กลวิธีนี้ใช้เพื่อความกระชับ เข้าใจง่าย และสร้างความเป็นกันเองระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน กลวิธีการใช้ภาษาสุดท้ายคือ การใช้ถ้อยคำที่มีการติดเครื่องหมายแฮชแท็ก (#) ใช้เพื่อจำกัดหมวดหมู่ของปริจเฉทนั้นๆ เพื่อให้ง่ายต่อการค้นหามากยิ่งขึ้น

อภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ภาษาที่ใช้ในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตติตติวิ” มีกลวิธีการใช้ภาษาที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพ สามารถเข้าใจเนื้อหาที่จะสื่อได้ง่าย เนื่องจากเป็นการแนะนำอาหาร การใช้ภาษาจึงต้องสามารถทำให้เกิดการรับรู้และมีอารมณ์ร่วมไปกับผู้เขียนได้ ใช้คำเลียนเสียงเพื่อสร้างอารมณ์สให้ผู้อ่านคล้อยตาม อีกทั้งมีการใช้คำที่มีความหมายเชิงบวกเพื่อบอกกลิ่น บอกปริมาณของอาหาร ซึ่งคำที่มีความหมายเชิงบวกเหล่านั้นช่วยเน้นให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพได้ง่ายขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยของ กนกพร ตะกิมนอก, กัลยากร คมขำหนัก, นภัทร อังกูรสินธนา, ภิสิทธิ์ คำมา, และ อีสริยา พะโยมรัตน์ ซึ่งศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีการทางภาษาในการโน้มน้าวใจในเพจอาหาร “ชีวิตติตติวิ” (2562) พบว่ากลวิธีการใช้ภาษาโดยการใช้คำที่มีความหมายเชิงบวกมีความสอดคล้องกัน เพียงแต่งานวิจัยของกนกพร ตะกิมนอก, กัลยากร คมขำหนัก, นภัทร

อังกูรสินธนา, ภิลิทธิ คำมา, และ อิสริยา พะโยมรัตน์ พบการใช้ภาษาเกี่ยวกับการใช้คำที่มีความหมายเชิงบวกมากกว่า พบการใช้เพื่ออธิบายรสชาติ ผิวสัมผัส กลิ่น คุณภาพ ปริมาณ ขนาด และสี

นอกจากนั้นแล้วยังพบความแตกต่างในด้านกลวิธีการใช้ภาษาด้วย จากสรุปผลการศึกษาปรากฏการใช้กลวิธีทางภาษาที่หลากหลาย กลวิธีที่น่าสนใจคือการใช้คำภาษาอังกฤษ และการใช้ถ้อยคำที่มีการติดเครื่องหมายแฮชแท็ก (#) กลวิธีทั้งสองอย่างนี้ส่งผลให้รูปแบบกลวิธีทางการใช้ภาษามีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น การใช้คำภาษาอังกฤษทำให้กระชับ สอดคล้องกับการสื่อสารในยุคปัจจุบัน และการใช้ถ้อยคำที่มีการติดเครื่องหมายแฮชแท็ก (#) เป็นกลวิธีที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน อีกทั้งเป็นการจัดเก็บหมวดหมู่ข้อความหรือปริจเฉทได้ด้วย ซึ่งเป็นข้อแตกต่างจากงานวิจัยของกนกพร ตะกิมนอก, กัลยากร คมขำหนัก, นภัทร อังกูรสินธนา, ภิลิทธิ คำมา, และ อิสริยา พะโยมรัตน์ เนื่องจากในงานวิจัยไม่ปรากฏกลวิธีการใช้ภาษาในด้านการใช้คำภาษาอังกฤษ และการใช้ถ้อยคำที่มีการติดเครื่องหมายแฮชแท็ก (#)

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ปริจเฉทการแนะนำอาหารและกลวิธีการใช้ภาษาในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตดีดีรีวิว” เป็นเพียงการศึกษาการใช้ภาษาจากเฟซบุ๊กเพจ เพียงเพจเดียวเท่านั้น อีกทั้งศึกษาจากวิเคราะห์จากข้อมูลที่เก็บในระยะเวลา 1 เดือน ควรมีการเก็บข้อมูลที่มา กว้างนี้ อีกทั้งควรศึกษางานวิจัยหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องให้มากกว่านี้ เพื่อการวิเคราะห์ ที่ถูกต้อง ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- กนกพร ตะกิมนอก, กัลยากร คมขำหนัก, นภัทร อังกุลสินธนา, ภิสิตี คำมา, และ
อิสริยา พะโยมรัตน์. 2562. “ชีวิตติดรีวิว”: กลวิธีทางภาษาในการโน้มน้าวใจ
ในเพจอาหาร. ค้นเมื่อ 21 พฤษภาคม 2565, จาก [http://human.crru.ac.th/
e-journal/download/](http://human.crru.ac.th/e-journal/download/)
- จักริน ฉัตรไชยพุกษ์ และ เขมฤทัย บุญวรรณ. 2562. โครงสร้างปริจเฉท และกลวิธี
ทางภาษาในการสนทนาระหว่างคู่สนทนาที่ไม่รู้จักกันในรายการ “ต่อปาก
ต่อคำ ติดไฟแดง. ค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2565, จาก [file:///C:/Users/User
/Downloads/panida-noo,%7B\\$userGroup%7D,+pv2n2Khemruthai_4.
pdf](file:///C:/Users/User/Downloads/panida-noo,%7B$userGroup%7D,+pv2n2Khemruthai_4.pdf).
- จุไรรัตน์ รัตติโชติ, สุพัตรา อินทนะ และ เรืองเดช ปันเขื่อนขัตติย์. 2557. กลวิธีการ
กล่าวขัดแย้งตามปัจจัยเพศ อายุ และการศึกษา: แนววจนปฏิบัติศาสตร์.
ค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2565, จาก [file:///C:/Users/User/Downloads/lakkana
-c,+Journal+manager,+05_%E0%B8%88%E0%B8%B8%E0%B9%84%E
0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%99%E0%
B9%8C.pdf](file:///C:/Users/User/Downloads/lakkana-c,+Journal+manager,+05_%E0%B8%88%E0%B8%B8%E0%B9%84%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%99%E0%B9%8C.pdf).
- ปวิศา ประดิษฐ์ศร. 2560. ปริเฉทการเล่าข่าวในรายการโทรทัศน์ “เรื่องเล่าเช้านี้”
และ “เรื่องเล่า เสาร์-อาทิตย์”. ค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2565, จาก [https://
kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2016/12175/1/420381.pdf](https://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2016/12175/1/420381.pdf).
- สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์. 2564. ปริจเฉทข่าวบันเทิงในเฟซบุ๊กเพจ “ใต้เตียงดารา”:
การศึกษาจากมุมมองปริจเฉทวิเคราะห์และวจนปฏิบัติศาสตร์. ค้นเมื่อ
18 พฤษภาคม 2565, จาก [https://so04.tcithaijo.org/index.php/THlanglit/
article/view/249085/171392](https://so04.tcithaijo.org/index.php/THlanglit/article/view/249085/171392)

